

Edice a materiály

**NEJSTARŠÍ
FILMOVÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY**

1.

4. prosince 1899, Praha

Nariadení českého místodržitelství v Praze okresním úřadům o podmínkách bezpečnostního zajištění filmových představení.

Pane c. k. okresní hejtmane!

Jelikož počet žádostí za povolení produkcí s kinematografem stále ještě vzrůstá, zkušenost však častěji ukázala, že při takových představeních vzniká nebezpečí pro osobní bezpečnost obecnstva neznalostí nebo neopatrností osob, zaměstnaných při přístroji, po případě také nedostatky, jimiž stíženy jsou přístroje samotny, nebo jinakými příhodami, jeví se nutným, aby při takovýchto povoleních jednáno bylo s obzvláštní opatrností a nařizuje se ohledně toho následující:

1. Povolení k takovým produkcím smějí býti udělena pouze úplně spolehlivým a důvěry hodným osobám, jimž jest se vykázáti přiměřeným vzděláním vůbec a žádoucí zručností v zacházení s přístrojem zvláště.

2. Podnikatel takových představení prokážíž žádoucí odbornou způsobilost vysvědčením, vydaným příslušným odborným učebním ústavem nebo učitelskou silou tamže působící.

3. Podnikatel smí, jestliže sám přístroje nepředvádí, použití k tomu pouze takových osob, které stejně jak on jsou s to přinést vysvědčení, jaké žádá v bodu 2. od podnikatele.

4. Podnikatel povinen jest pečovati o to, aby jak jeho osobou, tak i jeho služebníky zachováány byly co nejprísněji veškeré předpisy vztahující se k představení, v opačném případě – nehledě k případně nastupujícímu soukromoprávnímu nebo trestně právnímu ručení – sluší při vyskytujících se závadách beze všeho zastaviti představení a odníti povolení.

5. Pro konání představení sluší podnikatelem vždy jmenovati určitou místnost.

6. Před udělením povolení má se konati komisionelní místní ohledání za příčinou zjištění, že vytčená místnost se hodí k provozování. Za výkon jeho má uchazeč žádati zvláštní žádostí u okresního hejtmantství, v jehož úředním okrese dotyčná místnost jest položena, pokud se týče v Praze u c. k. policejního ředitelství a v Liberci u tamního magistrátu, a současně předložiti dva stejnopisy polohopisného plánu. Příslušná místní ohledací komise má k tomu přihlížeti, aby provozovací místnost přesně vyhovovala všem požadavkům, v následujícím (bod 8.) určeným a má na to buď ex commissione anebo po provedení žádoucí snad dodatečné kolaudace vysloviti, že místnost hodí se pro dotyčné provozování. Na to má výše zmíněný úřad meritorně vyříditi žádost o povolení.

7. Před započítím představení má podnikatel vykonati před úředními orgány zkoušku s přístrojem, při čemž ohledně obrazů chrániti jest také mravně policejní stanovisko, dle toho sluší obrazy, které jsou s to porušiti veřejnou slušnost, vyloučiti.

8. Ohledně provozovací místnosti stanoví se následující požadavky:

- a) Při představeních s kinematografem musí býti přístroj postaven na místě obecnstvu nepřístupném. Při samostatných boudách sluší hlediště úplně odloučiti od místnosti manipulační.
- b) Lampu sluší uzavřítí v komoře (lucerně), zhotovené ze silného železného plechu, vyložené azbestem a komínem opatřené, a táž nesmí během představení býti otvírána.

Mezi lampu a čočkový systém sluší vložití skleněnou kuvettu s 10% roztokem kamencovým za účelem pohlcování paprsků tepelných. Zařízení osvětlovací musí býti od pohybovacího přístroje úplně odděleno. Během představení není vůbec dovolena žádná manipulace na svítilně.

- c) Celluloidní seriové obrazy sluší uschovati v plechových krabicích.
- d) Pro odvinující se během představení celluloidní pásy sluší v dotčené místnosti postavití plechové skříně, kdež po upotřebení ihned je uložiti dlužno.
- e) Místnost, ve které přístroje a obrazy jsou uschovány nesmí býti otevřeným světlem ani osvětlena, aniž smí se do ní s takovým světlem vstoupiti a nesmí se tam kouřiti.

Naplňování lampy v místnosti představení jest rozhodně zakázáno, rovněž uschovávání tamže pro oheň nebezpečných nebo výbušných zásob látek naplňovacích. Kdyby k provozování použito bylo zhuštěných plynů, sluší je uschovati v masivních železných cylindrech s automatickým řidičem tlaku. Používání gumových balonků, kožených míšků a pod. jakožto řidičů není dovoleno.

- f) Upevňovati snadno zápalné látky, dekorační předměty a pod. v blízkosti projekčního přístroje jest zakázáno.
- g) V manipulační prostora sluší vždy míti připraveno zařízení hasící (vodovod s nasazenou hadicí stříkací, naplněné džbery vodní s konvemi atd.)
- h) V ostatním sluší přiměřeně použití ustanovení obsažených v nařízeních ministerstva vnitra v souhlasu s ministerstvem obchodu ze dne 28. února 1882 a 9. března 1887, č. 28, pokud se týče č. 25 ř. z.

Ohledně ochranných opatření, jež sluší učiniti vzhledem k místnosti představení a hlediště, platí kromě toho přiměřeně také ustanovení zákona ze dne 27. března 1887, čís. 27 z. z., týkajícího se zařízení a provozování divadel (§ 40. uvedeného zák.).

Ve smyslu výše řečeného bude dlužno jednati v konkrétních případech a sluší před udělením povolení žádati obzvláště také zmíněná v bodech 2. a 3. vysvědčení.

Při tom se podotýká, že pro představení s kinematografem platí ustanovení platná vůbec pro uspořádání veřejných produkcí a bude tudíž dlužno udělití povolení k takovým produkcím v úředním okrese pouze oněm osobám, které prokáží osobní způsobilost k tomu licenci udělenou místodržitelstvím.

Konečně se podotýká, že uspořadatelem pro představení vůbec zvolený anebo případně změněný název přístroje, jenž má se předvésti, jest samozřejmě neroz-

hodným a podobná představení dle podstaty věci bude dlužno posuzovati ve smyslu výše řečeného.

V Praze, dne 4. prosince 1899.

Za c. k. místodržitele:
C. k. místodržitelský vicepresident:
Dörfl

Státní ústřední archiv (dále SÚA), fond C. k. české místodržitelství, Normalia.

2.

21. října 1903

Nařízení moravského místodržitele o podmínkách povolení pořádat výdělečná veřejná představení a atrakce.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 21. října 1903,

jež se týče představení a vystavování zvláštností, provozovaných za výdělkem.

Stran přípustnosti představení a vystavování zvláštností, provozovaných za výdělkem, v markrabství Moravském, jakož stran dohledu nad mini stanoví se na základě stávajících předpisů následující:

1. Osoby, jež hledají buď samy, nebo ve společnosti osob jiných za svého řízení výživy představeními jakéhokoliv druhu, jako v oboru mnemotechniky, počtářství, hádání myšlenek a pod., přednáškami, zpěvem a hraním na hudební nástroje, kejklřstvím, gymnastikou, zápasnictvím, vzduchoplavbou, ekvilibristikou, uměním ta-nečním a t. d., pak umělou jízdou na koni, představeními s nacvičenými zvířaty a pod. anebo vystavováním neb předváděním věcí zvláštních a neobyčejných, zvěřinců, výtvorů přírodních neb uměleckých (museí, panoram, panoptik a pod.), mechanických, optických a akustických přístrojů všeho druhu (loutkových divadel, stínových obrazů, stereoskopů, kinematografů, fonografů, gramofonů a t. d.) neb konečně postavením střelnic, houpaček, skluzavek, kolotočů, přístrojů ku měření síly a j., pokud tato představení nepodléhají předpisům divadelním neb živnostenským, musejí míti k tomu zvláštní povolení (licenci), jež udělití přísluší c. k. místodržitelství. Pokud licence nebyla doručena, nesmí se počítí s představením.

2. Licence vydá se teprve, až se vyhoví ustanovením § 78., po případě § 82. zák.

ze dne 25. října 1896, ř. z. č. 220, zaplacením daně, aneb tím, že první instance berní uzná daň vyměřenou v jiné korunní zemi.

3. Než majitel licence počne této používati, musí si vyžádati, podav průkaz o tom, že se podrobil bernímu úřednímu jednání, od c. k. policejního neb polit. okresního úřadu, v jehož obvodu míní představení konati, povolení k produkcím v dotyčném okrese.

Povolení toto, jež se zaznamená na licenci samé, nutno si opatřiti pro hlavní zemské město Brno u c. k. policejního ředitelství, pro místa v obvodu policejního komisařství Mor.-Ostravského u tohoto úřadu, pro města s vlastními stanovami (vyjma Brno) u tamních obecních úřadů, jinak pak u dotyčného c. k. okresního hejtmánství. Kromě toho musí si majitel licence zjednatí místní policejní povolení u onoho obecního úřadu, v jehož obvodu představení konati se mají.

4. Licence smí používati jen ten, na jehož jméno jest vystavena. Na vyzvání úřadu musejí býti předloženy příslušné cestovní listiny nebo průkazy o všech osobách, jež v průvodu majetníka licence cestují.

5. Majitelé licencí, jakož i osoby, jež se nacházejí pod jejich vedením, mají se, nehledíc k činům, dle trestního zákonníka stíhaným, při představeních a ukazování zvláštností všeho vystříhati, co se přičí dobrému mravu a slušnosti, a jsou též povinni co nejpřesněji zachovávatí zvláštní podmínky při udělení licence snad stanovené.

6. Majitelům hostinských a výčepnických živností zakazuje se trpěti ve svých místnostech představení pořádaná osobami, jež nemají řádně vystavených a dle bodu 3., odst. 2., vidovaných licencí.

7. Přestupky těchto ustanovení trestají se dle minist. nařízení ze dne 30. září 1857, ř. z. č. 198, po případě dle cí. nařízení ze dne 20. dubna 1854, ř. z. č. 96.

Po případě může býti i licence c. k. místodržitelstvím odejmuta.

C. k. místodržitel:

Karel hrabě Zierotin v. r.

Zákony a Nařízení zemská pro Markrabství Moravské 1903, částka XV. č. 69, s. 108 – 109.

3.

7. září 1911, Praha

Nařízení českého místodržitelství v Praze okresním úřadům o filmové cenзуře.

C. K. místodržitelství v Čechách
Praha 7. září 1911
Kinematografie, censura

C. K. okresní hejtmanství!

Opakovaně bylo ve veřejných listech poukázáno na to, že se v biogramech často dostávají k divákům filmy, kterým nejenom že se nedostává výchovného a vzdělávacího momentu, nýbrž dokonce nejhruběji urážejí i nejprimitivnější estetické pocity, jakož i stydlivost a slušnost, nebo filmy, které připomínají krvavé a strašidelné romány. Obzvláště bylo poukázáno na to, že policejní úřady z mravnostního hlediska na jedné straně přísně zacházejí s všeobecnou divadelní censurou a vedou se všemi zákony a tresty boj proti brakové literatuře, zatímco tytéž úřady na straně druhé v biogramech povolují veřejné předvádění dramát, jako například „Bílý otrok“, „Nebezpečný věk“, která zobrazují nízký život křiklavým, senzacechtivým a zcela ordinérním způsobem.

Těmto často vyskytujícím se obtížím může být z této strany přiznáno jisté oprávnění.

Přestože je majitelům v jejich licenci uloženo za povinnost, aby předkládali k schválení politickým okresním úřadům vždy předem seznam filmů určených k promítání, stejně jako každé jeho rozšíření, a těmto úřadům bylo opakovaně ukládáno přísné censurní jednání, zdá se, že některé nižší úřady v censurování a kontrole kinematografických představení nepostupují s požadovanou přísností a příkazovým pochopením, čímž je poškozována veřejná mravnost a výchova. Ona okresní hejtmanství, která chtějí postupovat přísněji, jsou přiváděna do nepříjemného stavu, v němž je od majitelů biografií vždy znovu poukazováno na to, že určitý kus byl uveden již tam a tam bez zákazu.

Aby se účinně vystoupilo proti těmto závadám, shledávám uložit podřízeným úřadům za povinnost, aby prováděly přísnou cenzuru kinematografií.

Je bezpodmínečné, aby se se všemi tresty hledělo na to, aby se necensurované filmy a dramata vůbec nedostaly k předvádění, a aby úřady, které provádějí cenzuru, postupovaly se zvláštním porozuměním a nikoliv příliš laxním nebo příliš maličerným způsobem.

Pořádání tak zvaných „pánských“ nebo „pařížských“ večerů, dále předvádění ženských aktů a jiných pikantních filmů je zásadně zakázáno.

K předvádění mohou být povoleny pouze takové filmy, které neporušují slušnost a které jsou přístupné k shlédnutí každému, jmenovitě též mládeži. Představení, která odpovídají tak zvaným krvavým a strašidelným románům, nebo které se jim vyrovnají, dále filmy, které mohou se zřetelem na aktuální politické vztahy a události působit dráždivě, konečně všechna předvádění, která porušují slušnost a která mohou škodlivě působit na mládež, která často navštěvuje biografy, nejsou v žádném případě povolena.

Pro C. K. místodržitelství:
C. K. vicepresident místodržitelství
Vojáček

SÚA, fond C. k. české místodržitelství, Normalia.

4.

18. září 1912

Nariadení ministerstva vnútra a ministerstva verejných prác o pořádání veřejných filmových představení.

**Nariadení ministeria vnútra ve shodě s ministeriem veřejných prácí
ze dne 18. září 1912
o pořádání veřejných představení kinematografem.**

ODDÍL I.

Licence.

§ 1

O potřebě a udílení licence.

Pořádati veřejná představení kinematografem dovoluje se podle stávajících předpisů toliko na základě úřední licence.

Licence opravňuje ku provozování toliko majitele licence v listině licenční uvedeného a nemůže ani mezi živými ani posloupností dědičnou na jiné osoby býti převedena.

Licence udílí se na dobu od jednoho roku až do tří let.

§ 2

Druhy licence.

Licence pořádati představení uděluje se:

- a) pro pevná stanoviště nebo
- b) kočovná představení jako stěhovavým podnikům pro určitá místa neb obvodů ve správním území povolujícího úřadu.

V případě pod a) uvedeném může licence býti udělena též s oprávněním, pořádati představení uvnitř správního obvodu povolujícího úřadu střídavě na dvou různých stanovištích.

§ 3

O rozsahu licence.

Licence zavírá v sobě právo:

1. předváděti přírodní pohledy a události skutečného života vyjma výjevy, které byly uspořádány za účelem představení nebo kinematografického zobrazení, nebo
2. pořádati kinematografická představení všeho druhu.

§ 4

Povolující úřad.

Licenci udílí politický zemský úřad, v jehož správním obvodu představení mají se pořádati, pro Vídeň c. k. policejní ředitelství.

§ 5

Kterak se přihlíží k žádostem za licenci.

Při rozhodování o žádosti za licenci buď přihlíženo ke stávajícím již podnikům stejného druhu, ku potřebě, aby byly rozmnoženy, k místním poměrům rovněž i k účelům, jimž výnos podniku má připadnouti.

K žadatelům za licenci, v příčině kterých spolehlivým způsobem jest zjištěno, že výnos podniku připadne trvale dobročinným účelům, bude v první řadě přihlíženo.

§ 6

O podmínkách licence a o zásadách provozovacích.

Udělení licence jest na tom závislým, že provozovací pomůcky vyhovují požadavkům zdravotní, stavební, požární a bezpečnostní policie, a že při podnicích s pevným stanovištěm prokáže se způsobilost provozovny.

Nežli se udělí licence s pevným stanovištěm, poskytnuta buď obci stanoviště příležitost, aby se vyjádřila.

Provozování kočovného podniku jest závislým na tom, že každé stanoviště bylo místním policejním úřadem schváleno.

Provozování v bezprostřední blízkosti kostelů, škol, výchovacích ústavů, dětských zahrádek, nemocnic a pod., rovněž i provozování ve spojení s živností hostinskou a výčepnickou není dovoleno.

Požadavky, které dlužno činiti u provozovacích pomůcek, zejména u přístrojů a provozovny v příčině stavební, požární a bezpečnostní policie, uvedeny jsou v příloze A tohoto nařízení.¹

§ 7

Odepření licence.

Licence nesmí se uděliti:

1) Nelze-li u žadatele následkem odsouzení trestním soudem nebo za příčinou jeho způsobu života nadíti se spolehlivosti, které ku provozování je třeba;

2) stávají-li proti žadateli nebo proti osobám, které s ním žijí v rodinném svazku, skutečnosti, které odůvodňují domněnku, že by se podniku zneužívalo pro vedlejší účely;

3) nemá-li žadatel práva spravovati samostatně svoje jmění;

4) má-li žadatel již licenci dle § 1.

§ 8

Povinnost provozovací.

Provozování nesmí býti zahájeno později než šest měsíců po doručení licenční listiny a nesmí se přerušiti déle než po šest měsíců, jinak se licence odejme.

Závisí-li zahájení neb opětné zahájení podniku na dokončení úředně nařízených stavebních úprav, může povolující úřad prodloužiti lhůtu v prvním odstavci uvedenou až do jednoho roku.

§ 9

Osobní provozování.

Provozování nesmí se pronajmouti.

Provozování zástupcem (obchodvedoucím) smí nastati toliko, když bylo úředně schváleno. Schválení smí se uděliti jen tenkrát, je-li toho třeba vzhledem k majiteli licence, na příklad získají-li licenci právnické osoby, nebo vyžadují-li poměry jinak zvláštního zřetele zasluhující neb exekuce na podnik vedená tohoto způsobu provozovacího a nebyl-li by náměstek (obchodvedoucí) podle § 7 z nabytí licence vyloučen. Vznikne-li dodatečně takový důvod vylučovací, bude schválení odňato.

Závazky majiteli licence v tomto nařízení uložené přísluší též náměstkovi (obchodvedoucímu).

§ 10

O dalším vedení podniku.

Zemře-li majitel licence, udělí se na pouhé oznámení pro zbývající dobu licence jeho vdově, která není vlastní vinou rozvedena, až do jejího dříve nastalého opětného provdání nebo jeho k dědictví oprávněným nezletilým descendentům licence k dalšímu provozování podniku.

V těchto případech provozování náměstkem (obchodvedoucím) buď schváleno dle § 9 vždy, nebyl-li dle § 7 z nabytí licence vyloučen. Nastane-li dodatečně takový důvod vylučovací, bude schválení odňato.

§ 11

O obsluze promítacího přístroje
(oprávněný operátor).

Promítací přístroj smí obsluhovati toliko operátor, který vykonal s úspěchem zkoušku o odborné svojí způsobilosti k tomu, může se o tom vykáhati vysvědčením zemského politického úřadu a má mimo to potřebnou spolehlivost a způsobilost po stránce mravní a fysické.

K výkonu zkoušky je třeba:

1. stáří nejméně 18 let,
2. průkazu nejméně šestiměsíčního zaměstnání při promítacím přístroji pod dozorem oprávněného operátora,
3. průkazu potřebné mravní spolehlivosti služebním vysvědčením neb úředním

vysvědčením mravním a průkazu fyzické způsobilosti úředním lékařským vysvědčením.

Politický zemský úřad zřídí pro výkon zkoušky zkušební komisaře a ustanoví místo, kde zkouška má se konati. Tato opatření uveřejní se v zemském zákoníku.

Zkouška skládá se z ústního zodpovídání daných otázek z praktického výkonu na zkoušku.

Neobstojí-li se při zkoušce, může se opakovati teprve po uplynutí doby dvou až šesti měsíců, kterou ustanoví zkušební komise. V tomto případě oznámí se jméno zkoušencovo všem ostatním povolujícím úřadům.

Výši útrat zkušební komise, včetně náhrady za námahu zkušebních komisařů (zkušební taxy) ustanoví zemský politický úřad. Zkušební taxu má předložiti zkoušenec současně s průkazy v druhém odstavci uvedenými.

§ 12

O užívání dětí a mladistvých osob v podniku.

Děti a mladistvých osob před dokonaným 16. rokem věku nesmí se v podniku užívat.

§ 13

Vnější označení.

Majitel licence jest povinen užívatí přiměřeného vnějšího označení podniku.

Zvolené označení musí obsahovati plné jméno majitele licence a musí býti uvedeno v žádosti za licenci. Musí býti takové, aby byla vyloučena záměna s jinými na obecním území stávajícími podniky, rovněž i domněnka, jako by šlo o lidumilný nebo vědecký ústav.

Označení uveďte se v licenční listině.

§ 14

Katastr licencí.

Každý povolující úřad vede o licencích ve svém správním obvodu katastr, jenž obsahuje následující rubriky:

1. Jméno a bydliště, u fyzických osob rodná data, domovské právo a stav majitele licence;
2. datum a číslo licence,
3. stanoviště podniku, u kočovných podniků: území, pro které byla licence udělena;
4. vnější označení podniku;
5. trvání licence;
6. rozsah licence;
7. náměstek (obchodvedoucí);
8. poznámka.

Do katastru může v určité dny během úředních hodin každý nahlédnouti a opisy pořizovati.

ODDÍL II.

Censura.

§ 15

Povolení předváděcí.

K veřejnému předvedení každého obrazu jest potřebí schválení povolujícího úřadu.

Majitel licence nesmí předvésti žádného obrazu, o němž nemůže prokázati, že bylo povolení uděleno.

Veřejné předvedení obrazu smí nastati toliko pod úředně povoleným jeho značením.

§ 16.

Předvedení na zkoušku.

Aby bylo dosaženo předváděcího povolení, musí každý obraz povolovacímu úřadu kinematograficky býti předveden.

Ku posouzení obrazů výjevů, které byly uspořádány za účelem představení nebo kinematografického zobrazení, stává u každého povolujícího úřadu čtyřčlenný poradní sbor, jenž se skládá z jednoho zástupce zemské školní rady, u vídeňského policejního ředitelství okresní školní rady, jednoho soudcovského úředníka a dvou zástupců lidumilných korporací, které se obírají vzděláváním lidu nebo péčí o mládež. Zemský náčelník jmenuje členy poradního sboru a za každého člena po dvou náměstcích na dobu jednoho roku. Toliko, zajde-li něco některého člena, může jeden z jeho náměstků vstoupiti v činnost. Soudcovský úředník a jeho náměstek jmenuje se v dohodě s prezidentem vrchního zemského soudu.

Předvádění obrazů na zkoušku, o nichž poradní sbor má podati dobré zdání, koná se v určité, povolujícím úřadem ustanovené a každému členu oznámené dny. Každý člen jest oprávněn, předvedení na zkoušku se účastniti a proti veřejnému předvádění obrazu nebo jednotlivých jeho částí činiti námitky.

§ 17.

Odepření předváděcího povolení.

Povolení budiž odepřeno, když by výjev zakládal skutkovou povahu nějakého trestného činu, mohl ohrožovati veřejný pokoj a pořádek nebo přičil se slušnosti a dobrým mravům.

Kdyby předvedení, třeba nebylo tu podmínek v prvním odstavci uvedených, mohlo míti škodlivý vliv na mladistvé osoby po stránce mravní nebo intelektuální, odepře se povolení ku předvádění při představeních, k nimž mají přístup děti a mladistvé osoby pod 16 léty.

§ 18.

Udělení předváděcího povolení.

Povolení se udělí, není-li podmínek v § 17, odstavci 1, uvedených.

V povolení budiž vyřknuto, uznává-li se, že předvedení hodí se pro děti a mladistvé osoby (§ 17, odstavec 2).

Povolení budiž žadateli dodáno ve lhůtě co nejkratší po předváděcí zkoušce ve formě censurního lístku. Když žadatel o to žádá, vyznačeno buď povolení na jeho útraty též na obraze samotném nebo ve spojení s ním způsobem, který usnadňuje co nejvíce možná průkaz v § 15, odstavci 2, předepsaný.

Povolení platí pro správní obvod úřadu, který je udílí a zanikne v pěti letech po doporučení censurního lístku.

§ 19.

Odvolání předváděcího povolení.

Povolení budiž odvoláno neb obmezeno na předvádění s vyloučením dětí a mladistvých osob, objeví-li se dodatečně, že by dle prvního nebo druhého odstavce § 17 bylo bývalo odůvodněno povolení odeprítí.

§ 20.

Censurní katastr.

U každého povolujícího úřadu vede se censurní katastr podle vzorce v příloze B² obsaženého, ve kterém se zapisuje každé odeprění a každé udělení censurního povolení. Vzorec censurního lístku (§ 18, odstavec 3) má souhlasiti se vzorcem katastrového listu. Odejme-li neb obmezí-li se předváděcí povolení, bude zápis vymazán neb obmezení vyznačeno.

Zápisy do katastru provedou se zároveň s odepráním, udělením, odnětím neb obmezením předváděcího povolení. Úplné odeprění, odnětí neb obmezení předváděcího povolení oznámí se všem povolujícím úřadům zasláním opisu katastrového listu.

Do katastru může každý v určité dny během úředních hodin nahlédnouti a opis sobě pořizovati.

§ 21.

Kterak se přihlíží ku předváděcím povolením v jiných
správních územích udělených.

Bylo-li předváděcí povolení pro některý obraz již v některém jiném správním území odepráno neb uděleno a rozhodne-li úřad v témž smyslu, může od předvedení na zkoušku (§ 16) býti upuštěno. V tomto případě buďte v katastru a v rozhodnutí vytknuta rozhodovací data druhého povolujícího úřadu, na nichž se rozhodnutí zakládá.

ODDÍL III.

Všeobecná a prováděcí ustanovení.

§ 22.

Dozor ku představením.

Za účelem dozoru ku představením buďte v hledišti chována pohotově dvě místa, z nichž lze průběh představení sledovati.

Každý člen poradního sboru a každý legitimačním lístkem povolujícího úřadu podělený zástupce některé lidumilné korporace pro vzdělávání lidu nebo péči o mládež má právo použití bezplatně jednoho z těch míst, pokud nepoužil tohoto místa některý jiný člen poradního sboru nebo stejným způsobem legitimovaný zástupce. Majitel licence jest povinnen na žádost úředního orgánu nebo některé z osob v předcházejícím odstavci uvedených podati po každém představení předepsaný v § 15, odstavci 2, průkaz o každém předvedeném obrazu.

§ 23.

Návštěva dětí a mladistvých osob.

Děti a mladistvé osoby před dokončeným 16. rokem věku smějí býti připuštěny toliko ku představením, jejichž obsah podle § 18, odstavce 2, uznán byl vhodným pro děti a mladistvé osoby a která se končí před osmou hodinou večerní.

§ 24.

Představení v neděli a ve svátky.

Povolující úřad udíleje licenci ustanoví podle místních poměrů, pokud v neděli a ve svátky nesmějí se v určité hodiny konati představení vzhledem ke službám božím.

§ 25.

Kterak se představení ohlašují.

Reklamní listy, plakáty, programy a jinaká návěští všelikého druhu nesmějí, bez újmy nakládání s nimi se stanoviska tiskové policie, obsahovati žádných obrazův a žádných popisův a vysvětlivek obrazů, k jichž předvedení nebylo dáno povolení (§ 18). Popisy a vysvětlivky v návěštích mimo provozovací místnost smějí se vztahovati toliko k obrazům druhu v § 3, číslo 1, uvedeného.

Ohlašování obrazů, pro které předváděcí povolení bylo odepřeno (§ 17), a návěští, dle kterých lze se nadíti nemravných předvedení nebo která jsou vypočtena na mravům odporující zvědavost, jako „večery pro pány“, „pařížské večery“, „pikantní filmy“, jsou zapovězena.

§ 26.

Odnětí licence.

Licence se odejme:

1. když se překročí při provozování přes to, že nastalo dvojí potrestání, opětně některá v tomto nařízení uvedená provozovací podmínka a stane se tím pochybnou spolehlivost, které jest ku provozování třeba;

2. nebude-li provozování zahájeno ve lhůtě v § 8 uvedeně nebo přeruší-li se po dobu tam naznačenou;

3. není-li tu podmínky v § 5 uvedené, že se užije výtěžku podniku pro všeužitečné účely nebo nevyhovuje-li podnik požadavkům zdravotní, stavební, požární a bezpečnostní policie, v § 6 uvedeným.

4. nastoupí-li v příčině osoby majitele licence některá z okolností v § 7 pod číslem 1, 2 nebo 3 uvedených.

§ 27.

Otisk tohoto nařízení na licenční listině.

Licenční podmínky tohoto nařízení buďte pojaty do každé licenční listiny s tím doložením, že když některá podmínka nebude dodržena, licence – bez újmy zákonitých trestních následků – podle § 26 má se odejmouti.

§ 28.

Bezpečnostní a místní policie.

Toto nařízení nedotýká se nikterak povinností politických a policejních úřadů rovněž i úkolů místní policie v příčině pořádání veřejných představení kinematografy, zejména provádění zdravotní, stavební, požární a bezpečnostní policie.

Uzná-li úřad z důvodu zdravotní, stavební, požární nebo bezpečnostní policie, že jest třeba změn provozovacích prostředků nebo provozovny, má majitel licence ve lhůtě nejvýše čtyř neděl, kterou mu za tím účelem povolující úřad ustanoví, tyto změny provést. Je-li třeba, bude provozování zastaveno, až závady budou odstraněny. Po uplynutí lhůty v § 8 uvedené užije se § 26, čísla 2.

§ 29.

Počátek působnosti.

Toto nařízení nabude moci dnem 1. ledna 1913.

Heinold m. p. Trnka m. p.

Zákoník říšský pro království a země v radě říšské zastoupené 1912, částka LXXIX (21. 9.), č. 191, s. 1089 – 1093.

1) Příloha A k nařízení o pořádání veřejných představení kinematografem č. 191 obsahuje podrobně rozepsané požadavky, „které dlužno činiti u provozovacích pomůcek, zejména u přístrojův a provozovny

v příčině stavební, požární a bezpečnostní policie“. Oddíl A této přílohy, nazvaný Podniky s pevným stanovištěm, má dvě části: I. Výhradné kinematografické podniky (tematické pasáže: poloha, východy; úroveň hlediště; šatny a čekárny; schody; komunikační chodby a dveře; okna; sedadla; místa k stání; prostornost; osvětlení; vytápění; větrání; záchody; ohnivzdorná konstrukce; podlahy; ohlašovací požární; lékařská pomoc; hasivo; záповěď kouření; pravidelná větrání; plány; prostor pro přístroje; promítací přístroj; zdroj světla pro přístroj; elektrická instalace; hasivo v místnosti pro přístroje) a II. Kinematografická představení v divadlech varieté, síních a pod. Oddíl B této přílohy se zabývá kočovnými podniky.

- 2) Příloha B k nařízení o pořádání veřejných představení kinematografem č. 191 obsahuje vzor tiskopisu pro vedení censurního katastru. Je to tabulka, která se vedle čísla katastru a místa pro případné poznámky skládá ze sedmi částí: I. Žadatel (jméno, adresa). II. Výrobce filmu. III. Délka filmu. IV. Označení obrazu. V. Obsah obrazu. VI. Povolení: a) odepřeno (1. zcela, 2. pro následující části, 3. pro představení s vyloučením dětí a mladistvých osob); b) uděleno (1. bez omezení, 2. s omezeními v rubrice VI, a/ 2 udělenými, 3. toliko pro představení s vyloučením dětí a mladistvých osob). VII. Datum a číslo rozhodnutí.

5.

16. prosince 1912, Praha

Vyhláška pražského místodržitele o zkoušce promítačů a vyzkoušení promítacích přístrojů.

Vyhlášení c. k. místodržitele pro království České ze dne 16. prosince 1912, č. 8/B–1970/29,

**o zkoušce operatérů k obsluze kinematografických promítacích
přístrojů a o vyzkoušení promítacích přístrojů.**

V základě ustanovení § 11. ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, č. 191 ř. z., o pořádání veřejných představení kinematografem a přílohy A k tomuto nařízení vydávaj se pro království České tato prováděcí opatření:

§ 1

Pro výkon zkoušek operatérů k obsluze kinematografických promítacích přístrojů (§ 11, min. nařízení) ustanovuje se v království Českém zkušební komise se sídlem v Praze.

§ 2

Tato zkušební komise bude sestávat ze dvou členů, a sice: c. k. místodržitelského rady Emila Knappa v Praze, po případě jeho zástupce, a c. k. vrchního inženýra Theodora Skuliny v Praze, po případě jeho zástupce.¹

§ 3

Zkušební taxa ustanovuje se obnosem dvaceti (20) korun.

§ 4

Žádosti za připuštění ke zkoušce způsobilosti dlužno podati u c. k. místodržitelství v Praze a v nich uvést:

1. jméno, stav a adresu bytu žadatele,
2. rok a den jeho narození, jakož i jeho domovskou obec,
3. kde se žadatel v posledních 3 letech zdržoval a která zaměstnání měl v této době.

K žádosti třeba připojit:

1. křestní list,
2. průkaz o nejméně šestiměsíčním zaměstnání při promítacím přístroji pod dozorem oprávněného operátora,
3. průkaz o potřebné mravní spolehlivosti služebním vysvědčením neb úředním vysvědčením mravností,
4. průkaz o fyzické způsobilosti úředním lékařským vysvědčením a
5. zkušební taxu (§ 3).

§ 5

K vyzkoušení přístrojů užívaných ku předvádění kinematografických obrazů (příloha A min. nařízení) ustanovují se pro království České tyto zkušební komisaři:

C. k. vrchní inženýr Theodor Skulina, po případě c. k. stavební adjunkt Dr. techn. Ladislav Joachimsthal, oba v Praze-III., Všehrdova ulice čísl. 560, nové 2, c. k. vrchní inženýr Jindřich Luksch v Liberci, c. k. inženýr Karel Krieger v Chebu, c. k. inženýr Erhard Kodl v Teplicích, c. k. inženýr Dr. techn. Leopold Procházka v Plzni a c. k. stavební adjunkt Adolf Erndt v Děčíně.

§ 6

Straně jest ponecháno na vůli dle vlastní volby u některého ze shora jmenovaných zkušebních komisařů ústně nebo písemně žádati o vyzkoušení promítacího přístroje.

C. k. místodržitel:

František kníže Thun-Hohenstein v. r.

Zákoník zemský pro království České 1912, částka XX (16. 12.), č. 79, s. 109 – 110.

1) Na místo Emila Knappa byl pak vyhlášením c. k. místodržitele pro království České ze dne 4. ledna 1914, č. 98-K praes. ex 1913, jmenován členem zkušební komise c. k. okresní vrchní komisař Čeněk v Praze. (Viz Zákoník zemský pro království České 1914, částka I, č. 2, s. 2.) Další změna se uskutečnila vyhlášením c. k. místodržitele pro království České ze dne 20. srpna 1914, č. 8 B-1765, jímž se členem komise stal spolu s c. k. stavebním radou Theodorem Skulinou c. k. místodržitelský rada Karel August Haissinger. (Viz Zákoník zemský pro království České 1914, částka XVI /20. 8./, č. 54, s. 76 – 77.)

6.

28. ledna 1913

Vyhláška moravského c. k. místodržitele o zkoušce promítačů a promítacích přístrojů.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. ledna 1913,

jež se týče zkoušky operatérů a promítacích přístrojů za příčinou pořádání veřejných představení kinematografem.

Na základě § 11. ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, čís. 191 z. ř., a přílohy A k nařízení tomu o pořádání veřejných představení kinematografem, ustanovuje se a uvádí se u veřejnou známost toto:

A. Ohledně zkoušky operatérů:

1. Pro zkoušky operatérů, pověřených obsluhou promítacích přístrojů, ustanovuje se zkušební komise v sídle politického úřadu zemského v Brně.

2. Korunovým kolkem opatřené žádosti za připuštění ke zkoušce oprávněného operatéra budtež doloženy:

- a) průkazem, že kandidát jest alespoň 18 let star;
- b) průkazem, že byl alespoň šest měsíců zaměstnán při promítacím přístroji pod dozorem oprávněného operatéra.

O tomto, nejen od službodárce, nýbrž i od operatéra, pod jehož dozorem kandidát pracoval, podepsaném vysvědčení budiž naznačena soustava přístroje aneb přístrojů, při jichž obsluze si kandidát osvojil odbornou způsobilost.

Podotýká se, že v roce 1913 samostatná a bezvadná činnost operatéra schváleného dle dosud platných norem bude posuzována tak jako zaměstnání pod dozorem oprávněného operatéra;

- c) průkazem potřebné mravní spolehlivosti, a to služebním vysvědčením neb úředním vysvědčením mravním;
- d) průkazem fysické způsobilosti, totiž úředním lékařským vysvědčením.

V žádosti budiž udána soustava přístroje, při kterém chce kandidát prokázati praktickou dovednost.

K žádosti budtež konečně přiloženy:

- e) taxa zkušební per 30 K;
- f) odškodné za propůjčení zkušebních pomůcek per 5 K;
- g) kolek na vysvědčení per 2 K.

3. Žádosti, svědčící c. k. místodržitelství v Brně, podávány budtež u tohoto úřadu, a to, pokud nebude jinak ustanoveno, v těchto lhůtách podacích: 15. ledna, 15. dubna, 15. července, 15. října.

B. Ohledně zkoušky promítacích přístrojů:

1. Ku vyzkoušení promítacích přístrojů ustanovují se zkušebními komisaři:
 - a) c. k. vrchní inženýr August Schnabel v Brně,
 - b) c. k. inženýr Jindřich Dvořák v Brně, jako náměstek.
2. Korunovým kollem opatřené žádosti za vyzkoušení a schválení promítacího stroje budtež podávány přímo u prvně jmenovaného zkušebního komisaře.

C. k. místodržitel:

Dr. Oktavian Regner svobodný pán Bleyleben v. r.

*Zákony a Nařízení zemská pro Markrabství Moravské 1913, částka III (18. 3.), č. 4,
s. 13 - 14.*

7.

5. července 1914, Vídeň

Zákon císaře Františka Josefa I. platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku zavádějící zemskou a obecní dávku ze vstupného na kinematografická představení.

Zákon

daný dne 5. července 1914,

platný pro markrabství Moravské a moravské obvody ve Slezsku,
kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k před-
stavením kinematografickým.

K návrhu zemského sněmu Mého markrabství Moravského vidí se Mi naříditi tak-
to:

§ 1.

Předmět a způsob dávky.

V markrabství Moravském a v moravských obvodech ve Slezsku podrobena jsou kinematografická představení dávce ze vstupného. Při tom nečiní rozdílu, zda kinematografické projekce jsou výlučným předmětem představení nebo jen jeho částí.

§ 2.

Výměra dávky.

Dávka činí 20% vstupného.

Lístky předplatní podrobeny jsou dávce podle obnosu, který jest za ně zaplatiti.

Lístky volné podrobeny jsou dávce podle vstupného, jež platiti jest za lístky placené té které kategorie; naproti tomu nejsou dávce podrobeny volné lístky vydané pro osoby, které mají býti z důvodu úřední služby představením přítomny.

Při vyměřování dávky počítají se zlomky nad 0.5 *h* za celé haléře.

§ 3.

Kdo jest dávkou povinnen a kdo za ni ručí.

Dávku platiti jest povinen pořadatel představení; majitel koncese udělené k provozování kinematografického divadla ručí za obnosy dávky jeho nájemci nebo zástupci předepsané, pokud nedoplatek není starší jednoho roku.

Několik pořadatelů ručí za dávku rukou nerozdílnou.

§ 4.

Vyměřovací úřad a vyměřovací pomůcky.

Dávku vyměřovati a vybíratí jsou povinny obce.

Uzná-li však zemský výbor za potřebné, může dáti dávku ve všech nebo jednotlivých obcích vlastními orgány vyměřovati a vybíratí.

Nebyla-li dávka paušalována (§ 5.), smí býti vstup k představením dávce podrobeným dovolen jen na vstupenky, jež buďte obcí opatřeny znakem. Mimo to, co se za tyto vstupenky platí, nesmí býti od návštěvníků vybíráno žádné jiné vstupné.

§ 5.

Placení dávky a její zajištění.

Osoby dávkou povinné mají orgánu představeným obce (obecní, městskou radou) k tomu určenému odevzdati z pravidla po uzavření pokladny, nejpozději však do 3 dnů po dni představení seznam vybraného vstupného sestavený podle kategorií, které tu snad jsou, a obnos připadající ze vstupného na dávku.

Představený obce (obecní, městská rada) může s přivolením zemského výboru smluviti s osobou dávkou povinnou výši dávky, již jest jí platiti za jeden rok nebo za dobu kratší na měsíce vyměřenou paušálně.

Představený obce (obecní, městská rada) může také před představením žádati přiměřené zajištění dávky.

§ 6.

Povolení lhůty k placení dávky.

Pořádají-li se představení pravidelně nejméně po dobu jednoho měsíce, může představený obce (obecní, městská rada) – rovněž jen s přivolením zemského výboru – povolit místo denního účtování týdenní; v tomto případě jest však dávkou povinnému složit napřed kauci odpovídající průměru z očekávaného nebo skutečného týdenního příjmu z dávky.

§ 7.

Kontrola.

Osoby dávkou povinné jsou povinny dovoliti osobám pověřeným kontrolou dávky nahlédnouti do obchodních zápisů, pokud se tyto zápisy vztahují na súčtování vstupného. Kontrolní orgány jsou také oprávněny kontrolovati při představeních (u pokladny nebo u vchodů), zda se šetří předpisů tohoto zákona.

§ 8.

Právo k stížnosti, lhůta k stížnosti.

O stížnostech proti opatřením představeného obce (obecní, městské rady) ve věcech této dávky rozhoduje zemský výbor. Stížnosti podati jest do 14 dnů po dni, kterého strana o opatření v odpor vzatém byla zpravena, u představeného obce (obecní, městské rady), který dotyčné opatření učinil, a tento jest povinnen předložiti je zemskému výboru k rozhodnutí.

Padne-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek, končí lhůta teprve nejbližším dnem všedním.

Stížnost nemá však na povinnost ku placení účinku odkládacího.

§ 9.

Náhradní úroky.

Bylo-li stížnosti vyhověno a přesahuje-li obnos, který na dávce a úrocích z prodlení se má vrátiti, 100 K, nahradí se 5procentní roční úroky z celého obnosu, jenž se má nahraditi, a to ode dne zaplacení až do dne, kterého strana byla zpravena o tom, že stížnosti její bylo vyhověno.

§ 10.

Vymáhání dávky.

Nezapravené obnosy dávky vymáhají se buď ve smyslu § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 ř. z., nebo na základě výkazu nedoplatků potvrzeného úřadem vyměřovacím soudně.

§ 11.

Úroky z prodlení.

Přesahuje-li nedoplatek, třeba z jednotlivých předpisů vzniklý, celkem 100 K, mohou býti vybírány 5procentní roční úroky z prodlení, počítajíc ode dne splatnosti každého jednotlivého předepsaného obnosu dávky.

§ 12.

Promlčení.

V příčině promlčení jest užití obdobně ustanovení zákona ze dne 18. března 1878, čís. 31 ř. z., jež platí pro státní přímé daně.

§ 13.

Přestupky a tresty.

Přestupky tohoto zákona a předpisů k výkonu jeho vydaných trestají se, pokud nelze užití všeobecného trestního zákona, pokutami od 5 K do 500 K. Nastane-li však v těchto případech skutečné zkrácení dávky, nebo je-li dávka vydána nebezpečí, buďtež pokuty vyměřeny dvoj- až osminásobným obnosem, o který dávka měla býti zkrácena, nejméně však obnosem 5 K a nejvýše obnosem 1000 K.

Jsou-li pokuty nedobytné, buďtež místo nich vyměřeny tresty vězení od 12 hodin do jednoho měsíce.

§ 14.

Trestní řízení.

V příčině trestního řízení jest užití ministerského nařízení ze dne 3. dubna 1855, čís. 61 ř. z., s tou odchylkou, že pro promlčení trestnosti přestupků trestných podle tohoto zákona stanoví se lhůta jednoho roku.

Pokuty vymáhají ve smyslu § 3. císařského nařízení ze dne 20. dubna 1854, čís. 96 ř. z., politické úřady; pokuty plynou do chudinského fondu oné obce, v jejímž obvodu trestní skutek byl spáchán.

Výkon zákonitého trestu neosvobozuje od placení povinné dávky.

§ 15.

Použití výnosu dávky.

Z výnosu plyne jedna polovice do zemského fondu, druhá do obecní pokladny.

Za tím účelem mají obce, které vybírání dávky provádějí, odváděti zemské pokladně čtvrtletně polovici výnosu zaplacených obnosů dávky, z něhož předem sraziti se smějí pouze obnosy vrácené, náhradní úroky a náklady exekuční.

V případě § 4., odst. 2., má zemský výbor polovici výnosu dávky obcím čtvrtletně přikázati.

§ 16.

Kontrola vybírání dávky zemským výborem.

Zemský výbor jest zmocněn, aby svými orgány – kromě výkonu kontrolního práva uvedeného v § 7. tohoto zákona – vybírání dávky obcemi kdykoliv prozkoumal.

§ 17.

Obecní dávky, které se již v kinematografických představeních vybírají.

Obce, které mají v době, kdy zákon tento vejde v platnost, již právo vybírat obecní dávku ze vstupného k představením kinematografickým, mohou tuto dávku i dále vybírat, nemají však v tomto případě nárok na podíl z výnosu dávky podle tohoto zákona vybírané stanovený v § 15. tohoto zákona.

I tyto obce jsou však povinny zákonem tímto stanovenou dávkou, a to v poloviční výši (§ 2.) vybírat a zemské pokladně odváděti (§ 15.).

§ 18.

Působnost zákona.

Zákon tento nabude platnosti 30 dní po vyhlášení.

§ 19.

Prováděcí nařízení.

Podrobná ustanovení o provedení tohoto zákona budou vydána nařízením zemského politického úřadu v dohodě se zemským výborem.

§ 20.

Mému ministru vnitra a Mému ministru financí se ukládá, aby zákon tento v dohodě s ostatními súčasněnými ministry provedli.

Víděň, dne 5. července 1914.

František Josef v. r.

Heinold v. r.

*Zákony a Nařízení zemská pro Markrabství Moravské 1915, částka VI. (30. 1.), č. 6,
s. 27 – 31.*

8.

27. ledna 1915

Nařízení moravského místodržitele doplňující ustanovení zákona o zemské a obecní dávce ze vstupného na kinematografická představení z 5. července 1914.

Nařízení c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 27. ledna 1915,

ku provedení zákona ze dne 5. července 1914. z. z. čís. 6 z roku 1915, kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým.

Na základě zmocnění c. k. ministerstva vnitra ve shodě se zúčastněnými ministerstvy vydávají se ku provedení zákona ze dne 5. července 1914, čís. 6 z. z. z roku 1915, kterým se zavádí zemská a obecní dávka ze vstupného k představením kinematografickým, ve shodě se zemským výborem markrabství moravského a s c. k. finančním zemským ředitelstvím v Brně tato ustanovení:

§ 1.

Každý pořadatel představení dávce podle shora uvedeného zákona podrobeného jest povinnen nejpozději 12 hodin před začátkem představení dávce podrobeného oznámiti to obecnímu představenému (obecní, městské radě) a při tom, nebyla-li dávka paušalována (§ 5.) předložit seznam vstupenek, jež mají býti obcí opatřeny znakem a mají býti vydávány, sestavený podle kategorií, které tu snad jsou.

§ 2.

Vyjímajíc případ dole uvedený musí býti veškeré vstupenky obcí opatřeny znakem (razítkem a pod.). Za tím účelem mají býti vstupenky předloženy zároveň se seznamem v § 1. uvedeným, a to nejméně v takovém počtu, jehož jest pro jeden den třeba, a jen v celých juxtových svazcích, jež jsou postupně číslovány a čísla serií označeny. Lístky stálé (předplatní atd.) musí býti rovněž, a to za současného zaplacení dávky, již jest z úhrnné ceny vstupného platiti dříve, než jich bude použito, obci předloženy za tím účelem, aby byly opatřeny znakem. Znakem musí býti opatřeny i lístky volné, nikoli však vstupenky pro osoby, které mají míti dozor nad představeními (§ 2. zákona). Avšak pořadatel představení má na žádost obce oznámiti, kolik a pro které osoby (úřady) byly tyto vstupenky vydány.

Juxty musí míti takový formát, aby na nich bylo dosti místa pro obecní nebo jinaký obcí zvolený znak, ježto obce mají znakem opatřiti jak část, která má ve svazku juxtovém zůstat, tak i vstupenku.

Znakem opatřené vstupenky (juxty) jest pořadateli pokud možno brzy vrátiti, při čemž budiž dbáno doby prodeje (předprodeje).

§ 3.

Vstupenky, opatřené kontrolním kuponem, mají obsahovati: Běžné číslo, jméno podnikatele, označení kategorie místa, pro které lístek platí (křeslo, I. místo atd.), vstupné, z něhož se dávka počítá i s obnosem dávky, dále den a hodinu představení a konečně poznámku, že lístek má býti po dobu představení uschován a kontrolním orgánům (§ 6.) na požádání ukázán. Kromě výjimky uvedené v § 2. nesmějí se vydávati jiné vstupenky než obcí znakem opatřené.

§ 4.

Uzná-li to zemský výbor za potřebné, může naříditi, aby svazky juxtové (§ 2.) pořizovány byly podle určitého vzoru.

§ 5.

Dávkou povinni mají osobně nebo svými zřízenci bdíti nad tím, aby se s výjimkou uvedenou v § 2. používalo jen vstupenek úředním znakem opatřených a aby vyjma pořadatele (§ 1.), jeho personál při představení zaměstnaný, orgány kontrolní (§ 6.) jakož i osoby, které dle úředních předpisů jsou oprávněny míti dozor nad představením, nikdo bez takového lístku k představením nebyl připuštěn.

§ 6.

Obce mají právo dohlížeti na zachovávání předpisů tohoto nařízení svými orgány, které za tím účelem mají míti písemné potvrzení, a to jak před představením, tak i za představením (u pokladny, u vchodů). Majitelé lístků jsou povinni těmto orgánům lístky na požádání ukázati.

§ 7.

Použije-li zemský výbor práva jemu v § 4, odst. 2., zákona vyhrazeného, jest obdobně použiti ustanovení předcházejících.

§ 8.

Ustanovení v §§ 2., 3., 4., 5. a 6. neplatí, je-li dávka paušalována (§ 5. zákona).

§ 9.

Přestupky tohoto nařízení trestají se ve smyslu ustanovení §§ 13. a 14. zákona.

Za přestupek jest zvláště považovati, když dávkou povinný opomine činiti oznámení, k nimž jest podle zákona, pokud se týče tohoto nařízení povinnen, aneb činí-li udání, která mohou způsobiti zkrácení dávky, aneb zamlčí-li úmyslně při podávání vysvětlení podstatné okolnosti.

§ 10.

Nařízení toto vejde v platnost zároveň se zákonem.

C. k. místodržitel **Dr. Oktavian Regner** svobodný pán **Bleyleben** v. r.

Zákony a Nařízení zemské pro Markrabství Moravské 1915, částka VI., č. 7., s. 32 – 34.

9.

8. června 1912

Nařízení ministra vnitra a ministra veřejných prací doplňující ministerské nařízení z 18. září 1912 o pořádání veřejných filmových představení.

**Nařízení ministra vnitra ve shodě s ministrem veřejných prací
ze dne 8. června 1916,**

kterým se doplňuje ministerské nařízení ze dne 18. září 1912, Z. Ř. č. 191, o pořádání veřejných představení kinematografem.

§ 1

§ 11, č. 2 ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, Z. Ř. č. 191, se mění a bude zníti:

„2. průkazu nejméně šestiměsíčního zaměstnání nebo, jde-li o válečné neduživce dle § 9 císařského nařízení ze dne 7. prosince 1915, Z. Ř. č. 364, kteří vybyli běh pro vzdělání kinooperatérů živnostenskou vyučovací správou zařízený nebo výslovně uznaný, průkazu nejméně jednoměsíčního zaměstnání u promítacího přístroje za dozoru oprávněného operátora,...“

§ 2

Toto nařízení nabude platnosti dnem svého vyhlášení.

Hohenlohe m. p.

Trnka m. p.

Zákoník říšský pro království a země v radě říšské zastoupené 1916, částka LXXIX (II. 6.), č. 172, s. 377.

Ediční poznámka

Edice nejstarších filmových právních předpisů byla pořízena z dochovaných písemností úřední povahy českého místodržitelství (SÚA, fond C. k. místodržitelství, Normalia), z nařízení vydaných v Zákoníku říšském pro království a země v radě říšské zastoupené 1912, č. 191 a 1916, č. 172, v Zákoníku zemském pro království České 1912, č. 79 a v Zákonech a Nařízeních zemských pro Markrabství Moravské 1903, č. 69, 1913, č. 4, a 1915, č. 6 a 7. Editované materiály jsou uvedeny v plném znění a v původní jazykové podobě. Dokument č. 2 je novodobý překlad, který pořídil Martin Nodl.